Κάθε εποχή και μια μεγάλη ιστορική εποποιία. Κάθε εποχή και ένα νέο κύμα πολιτισμού Κάθε καιρός και οι προφήτες του.

Στο πρώτο κύμα οι καλλιεργητές και οι μαστόροι Καβάλα στο κύμα οι πολέμαρχοι λεηλατούν και οι γαιοκτήμονες ακμάζουν. Οι δούλοι είναι μόνο να δουλεύουν σαν τα ζώα, σαν τα βόδια και άλογα που σέρνουν το άροτρο και κάρα. Μετά ήλθαν οι πειρατές και θαλασσοπόροι να κάνουν την επέκταση.

Στο δεύτερο κύμα η εποποιία της βιομηχανικής επανάστασης στην παραγωγή,οι μηχανές και μηχανουργοί, και τα τυπογραφεία. Τα κάθιδρα εργοστάσια εκείνα, με στρατιές εργατών στη γραμμική παραγωγή, Κώδικες: συγκεντρωτισμός της εξουσίας και της οικονομίας. Εξειδίκευση. Τυποποίηση, μεγιστοποίηση που λάτρεψαν δεξιοί κι αριστεροί.. Έπειτα ο ηλεκτρισμός που έκανε τη νύκτα μέρα με σύνθημα: παραγωγή ,παραγωγή και καταναλωτισμός χωρίς όρια.

Στο τρίτο κύμα: φέρνει την δικτύωση των πάντων, και κάνει επίκαιρη την διεκδίκηση για το εκδημοκρατισμό των πάντων.

Στο πρώτο κύμα οι μύθοι και οι θεοί της βίας, πολέμαγαν μαζί με τους θνητούς. Τον Προμηθέα κάρφωσε ο Δίας στο βράχο, με εκτελεστές τον Ήφαιστο το κράτος και τη βία, Έτσι γεννήθηκε η αιώνια τραγωδία. Ως διδαχή στην ιστορία. Μετά ήλθε ο ειρηνικός θεάνθρωπος. Ν΄αμφισβητήσει την βία.

Στο δεύτερο κύμα: Οι μονιστικές ιδεολογίες. Υλιστικές θεωρίες και φυσιοκρατία. Ο φιλελευθερισμός του αιώνιου καπιταλισμού μέχρι την συντέλεια του κόσμου. Ο σοσιαλισμός της κρατικής ιδιοκτησίας που αγνοεί το πρωτείο της δημοκρατίας στην ισότητα.

Στο τρίτο κύμα: όλοι δικτυωμένοι, απομαζικοποίηση των μέσων ενημέρωσης, Μια παγκόσμια ανοικτή βιβλιοθήκη, δια βίου μάθησης, Μια νέα ελευθερία δουλεύοντας στο σπίτι. Κερδίζουν χρόνο και όχι μόνο οι πλούσιοι αλλά και οι πολίτες.

Οι Θεωρίες στο χρόνο

Στο πρώτο κύμα οι θεοί και οι μυθικοί ήρωες κτίζουν την πόλη. Η Αθήνα προκύπτει ως έπαθλο της Αθηνάς που νίκησε τον Ποσειδώνα. Η Ρώμη στο μυθικό ήρωα Ρωμύλο θα θεμελιωθεί πάνω σε ένα φόνο. Η άσκηση βίας οδηγός της Ιστορίας. Οι ολιγαρχικοί πρώτοι θα κατασκευάσουν μια θεωρία κατάκτησης και άσκησης της εξουσίας. Την έχουν περισσότερο ανάγκη να διατηρήσουν τα προνομιά τους. Οι δημοκρατικοί που δεν έχουν αυτή την ανάγκη επιβάλλονται, χωρίς δογματικά σχήματα στηριγμένοι στους πολλούς. Η δημοκρατία όμως είναι μια μικρή αλλά παραδειγματική παρένθεση. Ένα πρότυπο που θα το ονειρεύονται γενεές γενεών χωρίς να μπορούν ολοκληρωμένα να το πραγματοποιήσουν.

Στο δεύτερο κύμα: Αρχίζει με τον Μακιαβέλι, η θεωρία του βασίζεται στο ισχυρό κράτος και τον ισχυρό Ηγεμόνα με κάθε μέσο. Για χάριν της ασφάλειας στους υπηκόους, αυτός ο σκοπός αγιάζει τα μέσα, ακόμη φόνους και εγκλήματα. Το εθνικό κράτος ο τελικός σκοπός. Μετά στη βιομηχανική επανάσταση έρχεται ο φιλελευθερισμός στη θεωρία και την πράξη. Διδάσκαλοι ίσως και προφήτες όπως ο Λόκ, Ρουσσώ και Άνταμ Σμίθ και Μοντεσκέ για το πνεύμα των νόμων και την διάκριση των εξουσιών. Από την ίδια μήτρα της βιομηχανικής επανάστασης βγαίνει και η θεωρία του Μάρξ και του Μαρξισμού της πάλης των τάξεων και του Σοσιαλισμού. Μετά την σοβιετική επανάσταση θα καταλήξει ως μια αποτυχημένη μορφή κρατικού καπιταλισμού. Στην Κίνα όμως θα είναι ιδιαίτερα πετυχημένη.

Στο τρίτο κύμα στη θεωρία αρχίζει με τον φουτουριστή Άλβιν Τόφλερ που είναι και συγγραφέας του τρίτου Κύματος. Επίκεντρο της θεωρίας του ο αναπότρεπτος εκσυγχρονισμός των νέων τεχνολογιών. Η οριζόντια διασύνδεση της κοινωνίας. Ο περιορισμός της γραφειοκρατίας. Η εργασία από το σπίτι. Η οικολογία. Η αφθονία της ενέργειας από τον Ήλιο. Το συνεργατικό μοντέλο της παραγωγοκατανάλωσης. Η νέα αλληλέγγυα κοινωνική οικονομία για όλους.
Θα ακολουθήσουν κι άλλοι της θεωρίας των κοινωνικών συγκρούσεων που αντανακλούν στην εξουσία και των αντιφάσεων του καπιταλιστικού συστήματος όπως Ρίφκιν με το «τέλος της Εργασίας» και την Τρίτη Βιομηχανική επανάσταση.

Ο Βασίλης Τακτικός, είναι ο συγγραφέας και αρθρογράφος που έχει γράψει μια (τριλογία) για την πολιτική, τη δημοκρατία τον συνεργατισμό και την κοινωνική οικονομία. Την προσδιορίζει ως μια σύνθεση για το μέλλον της δημοκρατίας και της κοινωνικής δικαιοσύνης.